

Poruka subotne škole

Saveti za hrišćanski život II/2010

II tromesečje

3. april 2010.

1. POSVEĆENJE – CILJ ZDRAVSTVENE REFORME

Veliki predmet zdravstvenog obrazovanja i najvažniji cilj koji se nalazi u doktrinarnom isticanju značaja i vrednosti zdravlja u crkvi Adventista sedmog dana, jeste usavršavanje hrišćanskog karaktera. Pošto se telo i duša ne mogu odvojiti, zdravlje je važan činilac te celovitosti, a celovitost je ključ posvećenja. Ima onih koji osporavaju da je isticanje zdravlja važan deo trostruke anđeoske vesti. Oni na njega gledaju kao na uglavnom malo važnu stranu koju neko, prema svojoj ličnoj želji, može prihvatiti ili ostaviti. Međutim, zauzeti takav stav znači potpuno promašiti činjenicu da naša zdravstvena poruka nije samo deo, već jedan od osnovnih sastavnih delova isceljujućeg, obnavljajućeg i preobražavajućeg procesa posvećenja.

»Fizički život treba brižljivo čuvati i razvijati da bi se ljudskom rodu mogla otkriti božanska priroda u svojoj punini.« (Hristove priče, str. 348)

»Razvoj svih naših moći je prva dužnost koju dugujemo Bogu i svojim bližnjima... U ispovedanju vere u Hrista zalažemo se da postanemo sve što je moguće da budemo kao radnici za Gospodara i trebalo bi da gajimo svaku sposobnost do najvišeg stepena savršenosti.« (Isto, str. 329.330)

Ovo ne znači da Sveti Duh ne može da radi sa i kroz osobu koja je oštetila svoje fizičko i mentalno zdravlje dugo živeći u neumerenosti i robovanju strastima. Bog može uzeti bilo koga od nas, upravo onakve kakvi jesmo, i učiniti nas svojim sinovima i kćerima. Ali, ova misao Duha proroštva znači da mi sebe treba da predstavimo kao »žrtvu živu, svetu i ugodnu Bogu...« preobraženu obnovljenjem našeg uma. (Rimljanima 12,1.2)

Veliki cilj u našem životu nije zdravlje radi zdravlja, već posvećenje-obnovljenje čoveka čak i u ovom životu do slike Božje, fizički, mentalno, društveno i duhovno.

»Posvećenje koje je otkriveno u Svetom pismu, obuhvata celo biće – duh, dušu i telo. Ovde se nalazi prava misao o potpunom posvećenju. Pravo posvećenje je potpuno potčinjavanje Božjoj volji... Isus budi novi život koji prožima celo biće.« (Posvećen život, str. 7-9)

Život proroka Danila upečatljivo je pokazao šta čini posvećeni karakter i ističe da zdravlje i tela i duše, dolazi kroz poslušnost Božjim zakonima. Pouka iz Danilovog iskustva je ova:

»Da bi se ostvarila najviša vrednost moralnih i intelektualnih dostignuća, potrebno je tražiti mudrost i silu od Boga i pridržavati se stroge umerenosti u svim životnim navikama.« (Isto, str. 23)

Danilovo čvrsto poštovanje principa umerenosti koje je pokazao na Navuhodonosorovom dvoru ističe koliko je važno doslovno poštovanje zakona ishrane. Čak i jedan slučaj odstupanja od tih principa, jedno povlađivanje apetitu, oslabilo bi osećanje gnušanja nad zlom.

Duh proroštva dodaje: *»Kad bismo bili posvećeni u duši, telu i duhu, živeli bismo u skladu sa božanskim zakonima. Srce ne može sačuvati posvećenje Bogu, dok se apetitu i strastima povlađuje na račun zdravlja i života.«* (Isto, str. 29)

Bog nam jasno kaže da posvećenje obuhvata celokupni proces isceljenja i obnovljenja. *»I ceo vaš duh i duša i telo da se sačuva bez krivice za dolazak Gospoda našega Isusa Hrista.«* (1. Solunjanima 5,23)

U skladu sa ovim saznanjem adventisti moraju shvatiti da poruka o zdravlju nije nešto što možemo staviti u stranu kao nešto nevažno. Telo treba održavati zdravim, tako da božanski uticaj Svetog Duha može da nas osposobi da razlučimo dobro od zla i da izaberemo da sledimo Božju volju. Istina je da se um i duša izražavaju preko naših fizičkih moći koje Bog može najbolje da iskoristi da blagoslovi svet u kome živimo. Vrednost i lepota zdravog života sličnog Hristu, postaće uverljivo svedočanstvo grešnom svetu, svedočanstvo o tome šta spasavajuća i posvećujuća sila Božja može učiniti u životu grešnih ljudi.

10. april 2010.

2. ŠTA JE MEDICINSKO-MISIONARSKO DELO?

»Ništa neće tako otvoriti vrata istini kao evanđeoski zdravstveno-misionarski rad... Vrata koja su bila zatvorena za onoga koji samo propoveda evanđelje, biće otvorena mudrom lekaru – misionaru.« (Evangelizam, str. 513) Ovde je ukratko iznesen najvažniji razlog za današnje isticanje značaja medicinsko-misionarskog dela. Ovo delo nije samo sebi cilj već sredstvo kojim se mogu mnogi usrećiti. Ono, prema primeru koji nam je ostavio naš Spasitelj, postoji da otvori vrata ostalom delu evanđelja.

Mi kao Božji narod nismo pozvani da od ljudi stvaramo zdrave grešnike. Bog je ugradio snažan podstrek u svoje uputstvo da se zauzmemo u medicinsko-misionarskom delu. On nam preko svoje sluškinje jasno kaže: *»Radite zdravstveno-misionski posao. Tako ćete zadobiti pristup ljudskim srcima. Pripremićete put još odlučnijem i snažnijem objavljivanju istine.«* (Isto, str. 514)

Ako zaista volimo ljude, ako smo zaista zainteresovani za njihovu sreću u ovom životu i životu koji će doći, nikada ne možemo biti

zadovoljni samo poboljšanjem njihovog fizičkog stanja. Puko zadovoljavanje njihovih zdravstvenih ili društvenih potreba je isto što i dozvoliti im da dodirnu rub Hristove haljine, a ipak da budu daleko od većeg blagoslova koji On želi da daruje.

Možemo li da zadovoljimo čovekove potrebe služeći samo njegovim pojedinačnim potrebama? Sav medicinski svet došao je do saznanja da je lečenje nepotpuno, ukoliko se ne zadovolje potrebe celog čoveka. Mi moramo dati čoveku sve što Bog želi da mu pokloni za bogatiji život koji je Hristos obećao. Ako čovekovo interesovanje za zdravlje sopstvenog tela ne obogatimo zadovoljavanjem zdravstvenih potreba celog čoveka, mi ga u stvari zakidamo.

To nas vraća veoma jasnom zaključku iz navoda koji smo počeli da čitamo u gornjem paragrafu: *»Jedinstvo rada za telo i dušu po ugledu na Hrista je pravo tumačenje jevanđelja«*. (Isto)

17. april 2010.

3. STVARANJE I ZAKONI ZDRAVLJA

Isti Bog koji je dao zakone koji održavaju svet prirode, dao je i zakone pomoću kojih možemo da ostvarimo svoje duhovno blagostanje i ispunjenje fizičkih potreba našega bića. Naše fizičko blagostanje zavisi od našeg shvatanja i poslušnosti zakonima zdravlja isto toliko koliko i naše duhovno blagostanje zavisi od naše lične primene Deset zapovesti.

Naš zadatak je, prema tome, da se upoznamo sa ovim zdravstvenim zakonima i da ih prihvatimo i primenjujemo isto tako kao što to činimo sa Deset zapovesti.

Mnogi principi zdravlja jasno se vide u planu koji je Bog ostvario u vreme sedmice stvaranja.

Prvog dana Bog je rekao: *»Neka bude svetlost«*. Celokupnim životom vladaju odnosi svetla, tame i vremena. U čoveku i životinjama

postoje ugrađeni vremenski časovnici. Nedavno je zapaženo da piloti i stjuardese koji avionima lete iz jedne u drugu vremensku zonu imaju zdravstvene probleme koji su povezani sa nesposobnošću tela da se stalno prilagođava takvim drastičnim vremenskim promenama. Ovi ugrađeni vremenski časovnici ukazuju na jedno od prvih Božjih pravila o zdravlju – redovnost u svakodnevnim navikama.

Drugog dana, istaknuta su dva bitna životna elementa: vazduh i voda. Oni ukazuju na još dve Božje zdravstvene odredbe – pravilno disanje i upotreba vode za piće i održavanje čistoće.

Trećeg dana pojavilo se suvo kopno, a stvorena je i vegetacija koja je ulepšala životnu sredinu na Zemlji i obezbedila hranu za bića koja će biti stvorena. Božja želja da zadovolji naše potrebe za hranom pokazuje da u toj oblasti naša sreća i zdravlje zavise od našeg shvatanja i izvršenja što je On označio kao najbolje za nas. To savremenim jezikom nazivamo uravnoteženom ishranom.

Pojavila su se i nebeska tela koja utiču na razvoj biljnog sveta i drugih vidova života. Među ovim nebeskim telima Sunce je najvažnije za život na Zemlji. Sunčeva toplota i zračenje predstavljaju veliki životni blagoslov kad se iskoriste onako kako je to Tvorac odredio. Jedan od uslova za potpuni život i dobro zdravlje je, prema tome, i pravilna upotreba sunčeve svetlosti.

Petog dana vazduh i voda nastanjeni su živim stvorenjima, bićima koja su se mogla razvijati u životnoj sredini pripremljenoj u toku prva četiri dana sedmice stvaranja. Čim je stvoren život, počinjemo da opažamo međusobnu zavisnost Božjih stvorenja, kao i dejstvo Njegovih zakona koji upravljaju celokupnim životom u Njegovom univerzumu. Ovi odnosi, najjednostavnije rečeno, mogu da se izraze ovako: život se ovekovečuje nesebičnim davanjem.

Zatim su stvorene kopnene životinje koje su se nastanile na prijatnoj Zemlji. Vrhunac stvaranja označen je stvaranjem čoveka kome je data vlast nad svim onim što je Bog obezbedio. Ne samo da je trebalo da vlada Zemljom, već je trebalo da nauči da vlada sobom. Dodeljene su mu i druge korisne i prijatne aktivnosti koje su mu omogućavale da uživa u onome što mu je Bog dao, ali i održa

i sačuva svoje zdravlje. Dva zdravstvena pravila mogu se sagledati u svemu što je Bog stvorio šestoga dana – samokontrola i umerenost, a zatim vežba i korisna aktivnost.

Na kraju ovog stvaralačkog razdoblja i Tvorac i Njegova stvorenja proslavili su uspomenu na mnoge dokaze Njegove ljubavi u delu stvaranja, zajedničkim proslavljanjem prve Subote. Subotni dan odmora zauvek je postao simbol odnosa između čoveka i njegovog Tvorca. Sedmi dan u sedmici stvaranja ističe dve poslednje zapovesti o zdravlju – odmor i poverenje u Boga.

Sedmica stvaranja otkriva deset zapovesti o zdravlju. U njima se otkriva naročita primena osnovnih zakona datih za naše zdravlje i sreću. Kao što cvet mora biti ukorenjen u dobrom i hranljivom tlu, imati dovoljno vazduha, sunčeve svetlosti i vode, tako i mi moramo da se povinujemo principima života i zdravlja da bismo doživeli izobilje koje nam Bog obećava.

»Zdravlje je veliko blago. To je najbogatiji posed koji smrtni čovek može imati. Bogatstvo, čast ili znanje, kupuju se skupo, ako su dobijeni na račun gubitka snage zdravlja. Nijedno od ovih dostignuća ne može osigurati sreću, ako nema zdravlja.« (Hrišćansko vaspitanje, str. 16)

Zdravlje je veliko blago. Da bismo imali ovo blago, moramo poznavati i primenjivati zdravstvene zakone koje nam je dao sam Tvorac.

24. april 2010.

4. ZDRAVLJE I POSVEĆENJE

Isus je prvi uveo sliku tela koje je Božji hram. On je to posvedočio Jevrejima koji su Ga svojim nesmotrenim ponašanjem primorali da očisti jerusalimski hram od menjača novca i trgovaca koji su ga obesvećivali: *»A Jevreji odgovarajući rekoše mu: kakav nam znak pokazuješ, da to možeš činiti? Isus odgovori i reče im: razvalite ovu*

crkvu, i za tri dana ću je podignuti. A Jevreji rekoše: četrdeset i šest godina građena je ova crkva, i ti za tri dana da je podigneš? A on govoraše za crkvu tela svojega.» (Jovan 2, 18-21).

Pavle prihvata sliku o telu kao hramu u svojim Pismima Grcima u Korintu. Platonova filozofija je potcenjivala fizičko, smatrajući da duša mora da pobegne iz materijalnog tela. Pavle nije prihvatio ovu misao naglašavajući vernicima u Korintu da telo ima značajnu ulogu u Božjem planu posvećenja. Onima koji su živeli u lučkom gradu, koji su bili na zlu glasu zbog svoga greha i nemorala, Pavle je isticao da hrišćanska sloboda ne znači razuzdanost. Nasuprot svetovnim običajima, telo treba smatrati svetim hramom.

»Ili ne znate da su telesa vaša crkva Svetoga Duha koji živi u vama, kojega imate od Boga, i niste svoji? Jer ste kupljeni skupo. Proslavite dakle Boga u telesima svojim i u dušama svojim, što je Božje.« (1. Korinćanima 6,19.20)

Pavle ne misli ovde samo na zdravstvene potrebe onih kojima je pisao. On je najpre bio zaokupljen duhovnim potrebama i zato u navedenom tekstu ističe ovo: *»Vi niste svoji«*. Otkupljeni smo vrlo skupo i kad smo jednom prihvatili spasenje plaćeno Hristovom žrtvom ljubavi, ne možemo više koristiti snage našega tela za ostvarenje sebičnih i grešnih ciljeva. Bog treba da se proslavi i u delovanju naših fizičkih snaga.

Skrnaviti Božji hram rđavim navikama vodi samouništenju. *»Svako seme koje je posejano daje žetvu svoje vrste. Tako je i u ljudskom životu... Bog ne uništava nijednog čoveka. Svako ko je to doživeo, sam je kriv.« (Hristove priče, str. 84. 85)*

Postoje i oni koji oklevaju da prihvate dar života koji nam je Bog ponudio. Oni se boje da Bog želi da im oduzme nešto, boje se da će ih Bog na neki način zakinuti, boje se da Hristov put nije zaista put mira, sreće i radosti. Tako oni ostaju robovi grehu, zarobljeni navikama koje ih uništavaju. Ako Bog treba da nas spase od nas samih, onda On mora da uništi naše robovanje grehu. On želi da nam pomogne da pronademo nov, zdrav, srećan i svet obrazac života.

To On želi da učini. Neki teško prihvataju ove navode, jer pogrešno razumeju Božju nameru izraženu u 2. Korinćanima 6,16-18:

»Ili kako se udara crkva Božja s idolima? Jer ste vi crkva Boga živoga, kao što reče Bog: useliću se u njih, i živeću u njima, i biću im Bog, i oni će biti moj narod. Zato iziđite između njih i odvojte se, govori Gospod, i ne dohvatajte se do nečistote, i ja ću vas primiti, i biću vam otac, i vi ćete biti moji sinovi i kćeri, govori Gospod svedržitelj.«

To nije pretnja ili upozorenje s Božje strane. To je molba puna ljubavi. Bog toliko želi da budemo Njegovi sinovi i kćeri. Hristos je napustio celo nebo i uzeo našu prirodu da bismo mi mogli biti naslednici s Njim. Kako malo cenimo sve to što je Nebo učinilo i što čini da nas osposobi da postanemo sinovi i kćeri Božje.

1. maj 2010.

5. DECA IZLOŽENA RIZIKU

Kako podizati zdravu decu?

Novija istraživanja ne donose dobre vesti. »Srčane bolesti započinju još u detinjstvu«, izveštava američki Nacionalni institut za zdravlje. Nedavno ispitivanje izvršeno na 360 nasumice izabrane dece od 7 do 12 godina pokazalo je da 98% njih već ima tri ili više rizičnih uzročnika za obolevanje od tih bolesti!

»Od ranih 1960-ih godina opšte zdravlje adolescenata se pogoršava«, kaže Američka pedijatrijska akademija. »Današnja su deca mlitava. Nemaju odgovarajući kardiovaskularni tonus. Ona nisu u dobroj telesnoj kondiciji.«

Navika višerasovnog gledanja televizije nesumnjivo ostavlja duboke tragove. Sedenje pred televizorom oduzima vreme za telesne aktivnosti poput vožnje biciklom, klizanja, košarke ili penjanja uz stepenice, koje su preko potrebne za zdrav rast i razvoj organizma i pravilno sagorevanje unesenih kalorija.

Na taj se način stvaraju idealni uslovi za nakupljanje prekomerne telesne težine, koja je sama po sebi rizični faktor za povišenje holesterola u krvi i razvoj srčanih bolesti.

Profesori fiziologije vežbanja upozoravaju da će dete koje se danas zavalilo na kauč, sutra biti kandidat za gojaznu osobu. Istraživanja su pokazala da čak i veoma intenzivni časovi fizičke kulture u okviru školskog programa nisu dovoljni za pravilan razvoj dečjeg organizma i ne mogu poništiti uticaj višečasovnog sedenja i telesne neaktivnosti.

Televizija takođe utiče i na dečji izbor ishrane s obzirom da 9 od 10 reklama prehrambenih namirnica na televizijskim programima veliča rafinisane proizvode bogate šećerom, masnoćama i solju. Televizija značajno utiče na negativan izbor hrane kod dece od najranijih dana. U velikom broju naših domova, uz užurban moderan način života i prezaposlenu majku, danas su domaća kuhinja i zajednički porodični obroci pravi izuzetak. Oni su zamenjeni brzo pripremljenom, gotovom hranom i prerađenim namirnicama. Osim toga, većina srednjoškolaca svoju potrebu za užinom zadovoljava proizvodima u obliku slatkiša, pica ili sendviča kupljenih na kioscima.

Evo nekoliko saveta za pravovremenu izgradnju dobrih zdravstvenih navika kod dece:

- Neka dete svakodnevno najmanje sat vremena učestvuje u nekoj igri koja zahteva telesnu aktivnost i neka to po mogućnosti bude izvan kuće, na svežem vazduhu.

- Naučite dete na tri dnevna obroka koje će jesti svakoga dana u isto vreme i koji će obilovati žitaricama, mahunarkama, voćem i povrćem. Obeshrabrite naviku posezanja za slatkišima pa će imati bolji apetit za zdravu hranu u vreme obroka. Ako je potreban međuobrok, ponudite mu sveži plod voća.

- Neka se nauči da pije obilje čiste vode. Gazirana pića maksimalno izbegavajte.

- Kontrolišite gledanje televizije. Sati koje dete provodi gledajući televiziju direktno su povezani s porastom telesne težine, kao i podizanjem nivoa holesterola u krvi.

- Osigurajte detetu dovoljno odmora. Mnoga deca su hronično umorna - što nije ni čudo ako se prisetimo da tinejdžeri najbolje funkciju nakon 9 sati noćnog sna, a da je mlađima potreban i duži

odmor. Stavite decu dovoljno rano u krevet kako bi se spontano probudila na vreme za zdrav doručak.

- Negujte čitavu lepezu različitih zanimljivih aktivnosti, od poseta biblioteci, časova muzičkog obrazovanja, poučavanja iz likovne umetnosti ili ručnog rada, do različitih hobija, sportskih treninga i porodičnih izleta. Deca koja provode vreme sa svojim roditeljima i razviju duboke duhovne korene, doživljavaju manje stresa i boljeg su mentalnog zdravlja.

- Budite deci dobar primer. Životne odluke koje donosite iz dana u dan najjače su odrednice ponašanja vaše dece u budućnosti.

8. maj 2010.

6. PRAŠTAJTE JEDNI DRUGIMA

Hrišćanstvo je, po primeru Isusa Hrista, visoko uzdiglo potrebu za opraštanjem. Isus je uspostavio uzvišeno načelo: *»Zato dakle, ako prineseš dar svoj k oltaru, i ondje se opomeneš da brat tvoj ima nešto na te, ostavi ondje dar svoj pred oltarom, i idi prije te se pomiri s bratom svojim, pa onda dođi i prinesi dar svoj.«* Matej 5,23.24

»Božja ljubav je nešto više od jednostavnog uzdržavanja od zlih dela; ona je pozitivno i delotvorno načelo, živi izvor koji stalno teče na blagoslov drugima. Ako je Hristova ljubav u nama, ne samo da tada nećemo gajiti mržnju prema bližnjima, već ćemo se truditi da im na svaki način pokažemo ljubav.« (Misli s gore blagoslova, str. 78)

Mnoga naučna istraživanja nedvosmisleno dokazuju da duh nepraštanja negativno deluje na fizičko i duševno zdravlje. Nepraštanje je povezano sa osećanjima, i izražava se u gorčini, mržnji i strahu. Ova osećanja zajedno ili naizmenično deluju u osobi koja je uvređena, izneverena i oštećena. Umesto da oprostite prestupniku, i oslobode se stresa i napetosti, ljudi pokazuju otpor, gorčinu, neprijateljstvo i mržnju.

»Hronična mržnja povezana je sa štetnim ponašanjem koje negativno utiče na zdravlje, jer povećava krvni pritisak, depresiju, povećava upotrebu narkotika i nanosi štetu opštem zdravlju.« (Faith and Health, p. 114)

Dr Elmar Gotest, psiholog iz Vašingtona, polazeći od činjenice da psihičko stanje utiče na rad žlezda sa unutrašnjim lučenjem, načinio je sledeći eksperiment. U usta pacijenta koji je dospio u bolnicu radi ubodne rane nožem, stavio je cevčicu koja je prolazila kroz aparat sa tečnim vazduhom. Pod uticajem veoma niske temperature u aparatu se stvarao kondenzat različitih boja, zavisno od psihičnog stanja pacijenta. Ovim eksperimentom dr Gotest je utvrdio da za jedan sat mržnje čovekov organizam proizvede toliko otrova da bi se moglo otrovati osamdeset ljudi. On tu vrstu otrova svrstava među najjače poznate otrove. Taj otrov namenjen je onima koje mrzimo i na koje se ljutimo. Iako veći deo tog otrova odstranimo preko znoja i mokraće, ipak, ostaje jedan deo koji truje naš organizam. Tako mržnja i neopraštanje ruše naše zdravlje.

Ovo naučno otkriće ima bilbijski temelj: »Ljubazne su reči sat meda, slast duši i zdravlje kostima.« (Priče 16,24) »Doista bezumnoga ubija gnev, i ludoga usmrćuje srdnja.« (O Jovu 5,2). Ovo pokazuje da ljudski organizam nije stvoren da nosi i širi mržnju, gorčinu i osvetu, jer ga to čini nesrećnim i bolesnim: već ljubav, jer ga samo ona čini srećnim i zdravim.

»Onaj koji nije spreman da oprostí, zatvara jedni kanal kroz koji može i sam da primi milost od Boga. Ne smemo ni pomisliti da imamo pravo da uskratimo oproštenje onima koji su nas vređali, zato što nam nisu priznali svoju krivicu. Bez sumnje, njihova je dužnost da ponize svoje srce u pokajanju i priznanju, međutim mi moramo pokazati sažaljiv duh prema onima koji su pogrešili prema nama, bilo da su nam priznali svoje greške ili ne. Ma kako da su nas bolno ranili, ne smemo tugovati i sažaljevati sami sebe zbog uvreda koje su nam nanesele; kao što očekujemo da Bog nama oprostí uvrede koje smo mu naneli, i mi moramo oprostí svima koji su nam učinili neko zlo.« (Misli s gore blagoslova, str. 143.144)

15. maj 2010.

7. MEDICINSKO MISIONARSKO DELO

U svoje vreme Elen Vajt je pisala: »Želim da vam kažem da uskoro nijedan drugi posao neće moći da se obavlja u propovedničkim redovima, osim medicinsko – misionarskog dela. Delo propovednika je da pomaže. Naši propovednici treba da rade na evanđeoskom planu pomaganja. Pokazano mi je da širom Amerike ima neplodnih polja. Dok sam putujući na konferenciju prolazila kroz južne krajeve, videla sam gradove i gradove koji su bili neobrađeni.

U čemu je problem? Propovednici lebde nad crkvama koje poznaju istinu, dok hiljade njih ginu bez Hrista. Da su data pogodna uputstva, da su se sledile valjane metode, svaki vernik obavljao bi svoj posao kao ud jednoga tela. On bi obavljao hrišćansko - misionarsko delo. Ali, crkve umiru i one žele da propovednik propoveda njima. Treba ih poučavati da Gospodu verno donesu desetak, da bi On mogao da ih ojača i blagoslovi. Treba ih uvesti u posao, da bi duh Božji mogao da dođe na njih. Treba da budu poučavani da, ukoliko ne mogu da stoje sami, bez propovednika, treba da se nanovo obrate i krste. Treba da se nanovo rode. Pokazana su mi neobrađena polja Amerike. U svakom gradu u Mičigenu treba da bude podignut spomenik u čast Boga. Dugo ste u istini. Da ste nastavili delo do granica do kojih je Bog planirao da stignete, da ste obavljali medicinsko – misionarsko delo, pokušavajući da iscelite dušu i telo, videli biste stotine i hiljade kako prilaze istini. Ali, to se neće videti sve dok se tiskate u Batl Kriku ostavljajući neobrađena ona mesta koja bi trebalo da prime istinu.

Gospod je kazao svom narodu: »Idite iz Batl Krika. Radite za duše koje su spremne da poginu«. I trebalo je da oni izađu iz Batl Krika. Idite u mesta u kojima ljudi nisu čuli za istinu, i živite pred njima u skladu sa Jevanđeljem Isusa Hrista. Obavljajte među njima praktičan misionarski posao. Na taj način mnoge duše upознаće istinu. Nikad nećete biti sveštenici evanđeoskog reda, sve dok ne pokažete odlučno interesovanje za medicinsko – misionarsko delo,

Jevanđelje isceljivanja, blagosiljanja i jačanja. Dođite u pomoć Gospodu, u pomoć Gospodu protiv moćnih sila tame, da se za vas ne bi kazalo: »*Proklinjite Miroz, proklinjite stanovnike njegove; jer ne dođoše u pomoć Gospodu*«.

Bila sam uznemirena pre nego što sam pošla iz Kalifornije. Nisam želela do dođem u Batl Krik. Bojala sam se da će me teret koji ću morati da nosim, koštati života. Zнала sam da je u svakoj crkvi u Mičigenu potrebno posvećenje Božjim Duhom. Zнала sam da propovednici koji rade sa onima koji poznaju istinu, negujući ih kao ovce, treba da budu u polju postavljajući zastavu istine na novim mestima, noseći bolesne u svoje kuće, i odevajući gole. Isus kaže da će Njegova pravda ići ispred onih koji rade ovo delo i da će slava Božja biti njihova nagrada. Ali, naše crkve nisu obavile ovaj posao i propovednici propovedaju onima koji poznaju istinu, dok hiljade ne znaju ništa o trećoj anđeoskoj vesti...

Medicinsko – misionarsko delo, služba bolesnima i napaćenima, ne može da se odvoji od Jevanđelja. Bog neka pomogne onima kod kojih je ovaj predlog pobudio pažnju, da imaju Hristov um i Hristovo saosećanje. Bog neka vam pomogne da zapamtite da je Hristos bio radnik, da je On išao od mesta do mesta isceljujući bolesne. Da smo tako usko povezani sa Hristom kao što su to bili Njegovi učenici, Bog bi mogao da radi kroz nas i isceli mnoge koji pate.

22. maj 2010.

8. POSLEDNJA UPOZORENJA

Poslednja Generalna konferencija na kojoj je bila sestra Vajt, održana je u Vašingtonu, 1909. godine. U rukopisu koji je pročitala pred delegatima 1 juna, ona je ponovo istakla poziv na medicinsko – misionarski rad, tvrdeći: »*Odsada medicinsko – misionarsko delo treba da se nastavi sa ozbiljnošću sa kojom nikad dosad nije obavljeno*«. (Svedočanstva, sv. 9, str. 167). Kasnije, u istoj poruci

ona je ozbiljno ponovila : *»Ako je Gospod ikada govorio preko mene, On govori i kada kažem da radnici zaposleni u vaspitnom delu, u propovedničkom delu i u medicinsko – misionarskom delu moraju stajati kao celina, svi delujući pod Božjim nadzorom, pomažući jedni drugima, blagosiljajući svaki svakoga«.* (Isto, str. 170).

Zajedno sa naglašavanjem prakse i učenja zdravstvene poruke, dolazi potrebna reč upozorenja. Najpre je govorila o hitnosti poruke:

»Potpuno verujem da je kraj svih stvari blizu, i da sva snaga koju nam Bog daje treba da se upotrebi u najmudrijoj i najuzvišenijoj službi Bogu. Gospod je doveo narod iz sveta da ih pripremi ne samo za čisto i sveto Nebo, već da ih pripremi mudrošću koju će im On dati da budu saradnici sa Bogom u pripremanju da opstanu u dan Božji«. (Elen Vajt, *»Valjano korišćenje svadočanstava o zdravstvenoj reformi«*, The Review and Herald, 25 jun 1959. Str. 1)

Dato je i upozorenje koje se ticalo valjanog korišćenja svadočanstava i predstavljanja zdravstvene vesti:

»Dato je veliko svetlo o zdravstvenoj reformi, ali je za sve važno da sa ovim predmetom postupaju iskreno i da se za njega mudro zalažu. Iz iskustava znamo za mnoge koji zdravstvenu reformu nisu predstavljali na način na koji bi ostavljali najbolji utisak na one koji su hteli da prihvate njihove poglede...

Budimo pažljivi da u skladu sa vlastitim idejama na zdravstvenu reformu ne nakalemimo pogrešnu mladicu i tako u nju utkamo svoje sopstvene jake crte karaktera, proglašavajući ih Božjim glasom i osuđujući one koji ne vide onako kako mi vidimo. Potrebno je vreme za odvikavanje od rđavih navika...

Međutim, neka svadočanstva govore sama za sebe. Neka pojedinci ne sakupljaju najjače citate koji su dati za pojedince i porodice, i teraju ove stvari zato što žele da upotrebljavaju bič. Neka ovi aktivni, odlučni temperamenti uzmu Božju reč i svadočanstva koja ističu neophodnost trpeljivost i ljubav i savršeno jedinstvo i neka rade revno i istrajno. Kad se njihovo srce potčini Hristovoj milosti i omekša i kad njihov

duh postane ponizan i pun dobrote, oni neće stvarati predrasude, niti stvarati rasprave i slabiti crkve.» (Isto)

Nama pripada ogromno nasljedstvo u zdravlju. Ako ne iskoristimo upustva koja nam je Gospod dao, varamo sami sebe. Ako ih drugima ne prenesemo s puno takta, već ubjeđujući se sa onima koji žive oko nas, onada varamo i svet.

29. maj 2010.

9. ŠTA JE MEDICINSKO – MISIONARSKO DELO?

»Ništa neće tako otvoriti vrata istini kao evanđeoski zdrastveno – misionarski rad... Vrata koja su bila zatvorena za onoga koji samo propoveda evanđelje, biće otvorena mudrom lekaru – misionaru«. (Evangelizam, str. 513). Ovde je ukratko iznesen najvažniji razlog za današnje isticanje značaja medicinskog – dela. Ovo delo nije samo sebi cilj već sredstvo kojima se mogu mnogi usrećiti. Ono, prema primeru koji nam je ostavio naš Spasitelj, postoji da otvori vrata ostalom delu evanđelja. Mi kao Božji narod nismo pozvani da od ljudi stvaramo zdrave grešnike. Bog je ugradio snažan podstrek u svoje upustvo da se zauzmemo u medicinsko – misionarskom delu. On nam preko svoje sluškinje jasno kaže: *»Radite zdrastveno – misionarski posao. Tako ćete zadobiti pristup ljudskim srcima. Pripremićete put još odlučnijem i snažnijem objavljivanju istine«.* (Isto, str.514)

Citat ovde ne završava, ali pre nego što nastavimo, moramo zastati da razmotrimo jednu značajnu činjenicu. Ako zaista volimo ljude, ako smo zaista zainteresovani za njihovu sreću u ovom životu koji će doći, nikad ne možemo biti zadovoljni samo poboljšanjem njihovog fizičkog stanja. Puko zadovoljavanje njihovih zdrastvenih ili društvenih potreba je isto što i dozvoliti im da dodirnu rub Hristove haljine, a ipak da budu daleko od većeg blagoslova koji

On želi da daruje. Možemo li da zadovoljimo čovekove potrebe služeći samo njegovim pojedinačnim potrebama? Sav medicinski svet došao je do saznanja da je lečenje nepotpuno, ukoliko se ne zadovolje potrebe celog čoveka. Mi moramo dati čoveku sve što Bog želi da mu pokloni za bogati život koji je Hristos obećao. Ako čovekovo interesovanje za zdravlje sopstvenog tela ne obogatimo zadovoljavanjem zdravstvenih potreba celog čoveka, mi ga u stvari zakidamo. To nas vraća veoma jasnom zaključku iz navoda koji smo počeli da čitamo u gornjem paragrafu: »Jedinstvo rada za telo i dušu po ugledu na Hrista je pravo tumačenje evanđelja«. (Isto)

5. jun 2010.

10. ZDRAVSTVENA REFORMA

»Zdravstvena reforma«, nije usredsređena samo na ishranu, iako su pojedinci isticali toliko ovaj aspekt skoro do isključivanja ostalog programa. Sve što na pozitivan način doprinosi zdravlju tela, uma i duše, obuhvaćeno je pravom zdravstvenom reformom. Razlika između »zdravstvene refome« i »medicinsko – misionarskog dela« najbolje se vidi u razlici između rada za sebe i rada za dobro drugih. U ovom smislu, mi smo postali zdravstveni vaspitači mnogo pre nastanka moderne profesije zdravstvenog obrazovanja.

Međutim, u svom najširem smislu, medicinsko – misionarsko delo prevazilazi pojam lečenja bolesnih i obrazovanja u smislu upoznavanja preventivnih principa. Sve, počevši od pružanja čaše hladne vode do najsuptilnijih hirurških zahvata, obuhvaćeno je slikom o medicinsko – misionarskom delu koja se nalazi u Bibliji i Duhu proroštva. Medicinsko – misionarsko delo može da obuhvati čitavu skalu dela ljubavnosti, ali ono se ne ograničava samo takvim delima. Kao što je to ranije istaknuto, ono uključuje dela iz ljubavi i brigu za naše brižnje, kad su takva dela učinjena u okviru šireg značaja zadovoljavanja potreba celog čoveka i zadobijanja duša za

Hristovo carstvo. U najširem smislu značenja termina »medicinsko – misionarsko delo« videćemo u stvari ispunjenje sledećeg citata iz knjige Medicinska služba, str. 317:

»Mi ćemo videti kako se medicinsko – misionarsko delo proširuje i produbljuje u svakoj tački svog napretka, zato što se udružuju stotine i hiljade tokova, sve dok cela zemlja ne bude prekrivena kao što vode prekrivaju more«.

Očigledno je da se ovaj citat odnosi na nešto mnogo više nego što je samo rad sanatorijuma, bolnica i medicinskih stručnjaka, jer reči koje neposredno prethode ovom navodu ističu da je »život pun prilika za praktične misionare. Svaki muškarac žena i dete svakog dana mogu da seju seme ljubaznih reči i nesebičnih dela«.

Najveći zdravstveni problem u savremenom svetu je bolest greha čije se posledice vide na telesnim, umnim i duhovnim veličinama života. Adventisti sedmog dana pokušavaju da zadovolje potrebe celog čoveka svojom službom njegovim telesnim, umnim, društvenim i duhovnim potrebama. Postoji opasnost od uskog usredsređivanja na bilo koji vid ovog programa koji isključuje sve drugo. Svaki napor da se isceli neuravnoteženost izazvana grehom u stvari je deo pravog medicinsko – misionarskog dela.

Ovakvim stavom ne želimo da propovednici ili vernici pokušaju da se ogrnu mantilom lekara, zubara, medicinske sestre ili psihijatra. Svako od nas mora da poznaje svoja lična ili profesionalna ograničenja. Ali, tvrdimo duboko uvereni da u Gospodnjem planu za razvoj medicinsko – misionarskog dela i zdravstveni evangelizam postoji aktivno i vredno mesto za svakog pojedinca. Uloga koju svaki pojedinac može odigrati, naglašena je u sledećim navodima: *»Mnogi nemaju vere u Boga i izgubili su poverenje u čoveka. Međutim, oni cene dela saučešća i pomoći. Kad vide nekoga ko nije pokrenut zemaljskom pohvalom ili platom, kako dolazi u njihov dom, pomaže bolesnima, hrani gladne, oblači gole, teši tužne i nežno ukazuje na Hrista, čijoj ljubavi i sažaljenju ljudski radnik služi samo kao vesnik – kao to vide, njihovo srce biće taknuto. Zahvalnost buja, vera se pali.*

Oni vide da se Bog brine za njih, a kad se otvara Njegova reč, oni su spremni da slušaju». (Isto, str. 247)

»Potrebno je da se ljudima približimo ličnim naporom. Kad bi manje vremena bilo posvećeno propovedanju, a više vremena bilo utrošeno u ličnoj službi, videli bi se veći rezultati«.

12. jun 2010.

11. KAKO PREDSTAVITI ZDRAVSTVENU VEST

Trenutno u savremenom ljudskom društvu vlada veliko interesovanje za zdravstvene teme, očigledno više nego za religiozne predmete. Većina anketa kojima je ispitivano javno mišljenje svrstavaju zdravlje u sam vrh listi popularnih interesovanja, dok je religija na dnu ili blizu dna.

Vrlo brzo ćemo saznati da će ljudi, iako žele tačne i najbolje informacije koje postoje, brzo početi da se dosađuju baš sa tim informacijama i izveštajima o istraživanjima, ako potpuno ne shvate kako će ih praktično i lično primeniti. Često se zdravstveno-obrazovni programi sastoje samo od iznošenja suvoparnih činjenica i statistika, ili su zasnovani na nametljivosti i zastrašivanju što često čini više štete nego koristi.

S druge strane, ljudima su potrebna tačna objašnjenja i nešto bolje i vrednije od puke rasonode. Promena u zdravstvenom ponašanju je mnogostrano i izuzetno složeno područje. Pokušaji upućivanja u pravilnu upotrebu lekova pokazali su da samo informisanje ponekad može biti veoma štetno. Ono što je potrebno, to je snažno motivisani pristup, usmeren celokupnom ponašanju, koji može pomoći ljudima da se posvete promeni svog načina života.

Prema tome, često naučni i informativni pristup u izlaganjima o zdravlju, ne ispunjava cilj ukoliko činjenice i razuman dokaz ne

prate snažan apel i religioznu brigu. Religiozna motivacija je u stvari naj snažniji apel od svih, jer menja način ponašanja, kao što se to i pokazalo u istoriji skoro svih religioznih pokreta.

Mudri evanđelista shvatiće ovu činjenicu i spojiti fizičke, umne, društvene i duhovne vrednosti u svom pristupu ljudima. U skladu sa ovom činjenicom stoji i ovaj navod Duha proroštva:

»Jevanđelje i medicinsko-misionarsko delo treba da napreduju zajedno. Jevanđelje treba da se poveže sa principima prave zdravstvene reforme. Hrišćanstvo treba da se uvede u praktičan život. Zaista, treba da se obavi temeljiti reformatorski posao. Prava biblijska religija je reka Božje ljubavi za palog čoveka. Božji narod treba da napreduje u poštenom životu da bi dirnuo srca onih koji teže za istinom, koji žele da budu ispravni u ovo ozbiljno doba. Mi treba da predstavimo načela zdravstvene reforme ljudima, čineći sve što je u našoj moći da ljudi i žene uvide potrebu za ovim načelima i da ih sprovedu u praksi.« (Svedočanstva, sv. 6, str. 379)

Pristup koji se predlaže, nije u stvari toliko služba javnog propovedanja, koliko služba poučavanja, pravi zdravstveno-obrazovni program.

»Mi moramo vaspitavati, vaspitavati, vaspitavati, prijatno i razumno. Moramo propovedati istinu, moliti se u istini, donoseći je, sa njenim uzvišenim uticajima koji daju zdravlje, onima koji je ne poznaju. Kada se bolesni dovedu u vezu sa Darodavcem života, njihove sposobnosti uma i tela biće obnovljene. Međutim, da bi se ovo dogodilo, oni moraju da se pouče samoodricanju i budu umereni u svemu. Jedino na taj način oni mogu biti spaseni od fizičke i duhovne smrti i jedino tako može im se obnoviti zdravlje.« (Medicinska služba, str. 262)

19. jun 2010.

12. KAKO GOVORITI O ZDRAVSTVENOJ REFORMI

Važan činilac u pristupu zdravstvenom evangelizmu je istina da je zdravlje osjetljivo područje za većinu ljudi i zato mu moramo pristupiti vrlo oprezno. Najvažnije od svega u tom trenutku je stvoriti atmosferu poverenja. Neusiljen program susreta i proučavanja doprinosi osećanju opuštenosti; poverenje se stvara pažljivim korišćenjem činjenica i statistike. Imajući na umu ovakav prilaz, sledeće uputstvo postaje izuzetno značajno.

Elen Vajt naglašava: *»Od male je koristi pokušaj da se drugi reformišu napadanjem onoga što smatramo rđavim navikama. Takav napor često donosi više štete nego koristi. U svom razgovoru sa Samarijankom, umesto da omalovažava Jakovljevi bunar, Hristos je ponudio nešto bolje. – Da ti znaš dar Božji, i ko je taj koji ti govori: daj mi da pijem, ti bi iskala u njega i dao biti vodu živu. – (Jovan 4,10) On je usmerio razgovor na blago koje je on imao da daruje, nudeći ženi nešto bolje nego što je ona imala, čak vodu života, radost i nadu Jevanđelja. Ovo je slikoviti primer načina na koji mi treba da radimo. Mi ljudima moramo ponuditi nešto bolje od onoga što oni poseduju, mir Hristov, koji prevazilazi svaki um. Moramo da im govorimo o Božjem svetom zakonu, slici Njegovog karaktera i izrazu onoga što On želi da oni postanu.« (Služba isceljenja, str. 156, 157)*

Zapazi rečenicu kojom se ističe da je od »male koristi« napadanje tuđih rđavih navika. Zašto? Zbog toga što ljudi tada počinju da se brane i isključuju nas. Da je to tako, potvrđuje se i sledećom rečenicom: *»Kada pokušavamo da ispravimo druge, često budimo njihovu borbenost i činimo mnogo više štete nego dobra.« (Saveti o životu i ishrani, 798)*

Šta onda treba da činimo? na prijatan i pozitivan način treba da predstavimo nešto bolje. To ima puno smisla, zar ne? Ko bi odbio da prihvati ono što je bolje kad shvati koliko je to zaista bolje?

Prema tome, naš najveći problem, u predstavljanju jevanđelja fizičkog, mentalnog i duhovnog zdravlja i isceljivanja je u tome što mi često to predstavljamo kao nešto gorko, a ne kao nešto bolje. Ljudi to smatraju gorkom i teškom pilulom koju treba da progutaju, i naravno, zaziru od toga. Treba da naglasimo ono što je pozitivno, predstavljajući jevanđelje u njegovoj pravoj boji kao nešto radosno i srećno što treba odmah prihvatiti – nešto što vodi »izobilnijem životu« koji je Hristos obećao svojim sledbenicima.

Na polju promene zdravstvenog ponašanja, često se ističe ono što je negativno – protivrečnost, nadmetanje i drugi neprihvatljivi postupci. Biblija nije pisana kao udžbenik iz psihologije ponašanja, već kao duhovno delo koje ističe pozitivnu saradnju sa Bogom iz koje proističe trajna promena ponašanja.

Pošto je najvažniji predmet zdravstvenog vaspitanja promena ponašanja, hrišćanski zdravstveni vaspitač ima prednost u tome što može da koristi izvore koji nisu dostupni običnom profesionalnom vaspitaču. Božja sila, rad Svetoga Duha, sila posredničke molitve i bogatstvo obaveštenja koje postoji u Bibliji (koja se ne bavi samo pojmom promene ponašanja, već ga potvrđuje istorijskim događajima), obuhvaćeni su izvorima koji nam stoje na raspolaganju. Ne postoji snažnije sredstvo od ovoga koje je nama na dohvata ruke, a opet ga slabo koristimo.

Sa druge strane neosporno je istinita i sledeća tvrdnja: *»Ako želite svom komšiji da kažete šta će Hristos učiniti za njega, dajte mu da vidi šta je Hristos učinio za vas«*. Božja sila koja menja mora pokazati rezultate na nama samima koji smo živi svedoci u prilog ili protiv biblijske nauke. Ljudi znaju da prepoznaju da li je naš život zaista potvrda istinitosti Biblije i neće prihvatiti ono što im nudimo ako ne vide da je naš život blagosloven delovanjem istog. Ne dozvolimo da naše reči budu radikalno različite od našeg života jer naš život neuporedivo snažnije govori od bilo kakve reči.

26. jun 2010.

13. SAVLAĐIVANJE RĐAVIH NAVIKA

U svetu sve više raste svest o tome da čovek deluje, i lično i u odnosu na svoju okolinu, u okviru odnosa prema prirodnim zakonima i da je zbog toga odgovoran makar i delimično, za svoje vlastito blagostanje ili nedostatak tog blagostanja. Međutim, svet u celini još uvek nije potpuno shvatio da čovek, koji kao živo biće živi u svetu koji je obezvređen grehom, nije sposoban da sam doprinese potrebnim velikim promenama. Hrišćanin zna da sam ne može da pobedi, ali on takođe poznaje činjenicu da Hristos svojom pobedom nad grehom, telom i đavolom omogućava postizanje onoga što se ne bi moglo nikad postići čovekovim ličnim naporima. Ne samo da Hristos to omogućuje, već On želi da to učini za svakog od nas.

Zapazi ove reči:

»Naš rad za one koji su u iskušenju i koji su pali, postići će pravi uspeh jedino ako Hristova milost preobrazi karakter i ako se čovek dovede u živu vezu sa beskonačnim Bogom.« (Svedočanstva 6, 111)

Kako se ovo može postići u životu i kako će se sve to pokazati u vrednosti našega zdravlja takođe je objašnjeno u spisima Duha proroštva:

»Kada se čovek koji je popuštao pogrešnim i grešnim navikama preda sili božanske istine, primena te istine u srcu oživljava moralne snage koje su bile paralisane. On stiče jače, jasnije razumevanje od onoga koje je imao pre nego što je upravio svoju dušu prema Večnoj Steni. Čak se i njegovo fizičko zdravlje poboljšava, jer je svoju sigurnost našao u Hristu. Naročiti Božji blagoslov koji počiva na njemu sam je po sebi zdravlje i snaga.« (Umerenost, str. 108)

Naš pristup zdravstvenom vaspitanju i boljem načinu života najčešće se zasnivao na negativnim činiocima: strahu od smrti, bolesti ili neuspehu. Mnogo je bolji pristup na koji ukazuje Na-

dahnuće: pozitivni pristup zasnovan na poštovanju života, pristup koji će pomoći ljudima da dobiju nešto bolje od onoga što imaju.

Šta imamo i možemo da ponudimo ljudima a što oni ne mogu da dobiju nigde drugde? Imamo zaista mnogo! U svom pristupu tu vrednost treba stalno da ističemo. Mi moramo ići mnogo dalje od pomoći povređenima i bolesnima. Treba da ohrabrimo ljude da prihvate način boljeg, srećnijeg, zdravijeg i svetijeg života.

Savremeno društvo posmatra čoveka kao biće koje se sastoji iz mnogo delova i zato se vrlo retko prema njemu postupa kao prema celini. U crkvu se ide kada je u pitanju religija, u školu kada se želi obrazovanje, lekaru kada se pojavi bolest, psihijatru kada nastanu mentalni ili emocionalni problemi. Naravno, za skoro sve slučajeve postoje specijalisti koji dalje usitnjavaju ličnost koncentrišući se na još uža područja. kuda onda ljudi treba da pođu da opet budu sastavljeni? Imamo li tu šta da ponudimo? Kratko možemo odgovoriti: Da! Naš cilj je da čoveka ponovo učinimo celim u svetu koji ga razdvaja na sitne delove. Ljudi nemaju bolesti ili probleme koji se mogu označiti samo jednom dimenzijom. Njihovi problemi su zaista četvorodimenzionalni i treba da se posmatraju i rešavaju u svakoj vrednosti života, i to celovitim, a ne delimičnim pristupom. To je u osnovi ono nešto bolje što imamo i možemo da ponudimo. Bog leči celokupnog čoveka. Primenom Njegovih principa čovek postaje srećniji, zadovoljniji, mirniji, a time i telesno, duševno i duhovno zdraviji.

Izdaje: Glavni odbor Hrišćanske adventističke crkve
Beograd, Radoslava Grujića 4
Pripremljeno u Odeljenju za Subotnu školu pri Glavnom odboru
Odgovara: Igor Bosnić
Umnoženo u kancelariji izdavača - 2010.
Za internu upotrebu